क्वानिवरतेमातंगःकौशिकंतदा॥विश्वामित्रोजहारैवरुतबुद्धिःश्वजाघनीं॥ ९२॥ततोजग्राहसश्वांगंजीवितार्थीमहामुनिः॥सदारस्तामुपारत्यवनेभौ कुमियेषसः॥ ९३॥ अथास्यबुद्धिरभविद्धिनाहंश्वजाघनीं॥ भक्षयामियथाकामंपूर्वसंतर्प्यदेवताः॥ ९४॥ ततोन्निमुपसंदृत्यबाह्मणविधिनामुनिः॥ ऐं द्राग्नेयेनविधिनाचरुंश्रपयतस्वयं॥ ९५॥ ततःसमारभकर्भदैवंपिञ्यंचभारत ॥ आहूयदेवानिद्रादीन्भागंभागंविधिकमात्॥ ९६॥ एतस्मिन्नेवकालेतुप्र ववर्षसवासवः ॥ संजीवयन्त्रजाः सर्वाजनयामासचौषधीः ॥ ९७॥ विश्वामित्रोपिभगवां स्तपसादम्धकिल्विषः ॥ कालेनमहतासिद्धिमवापपरमाद्भतां ॥ ९८॥ ससंहत्यचतकर्मअनास्वायचतद्वविः॥ तोषयामासदेवांश्र्वितृश्रिहिजसत्तमः॥९९॥ एवंविद्दानदीनात्माव्यसनस्थोजिजीविषुः ॥ सर्वोपायैरुपाय ज्ञोदीनमात्मानमुद्धरेत्॥ १००॥ एतांबुद्धिसमास्थायजीवितव्यंसदाभवेत्॥ जीवन्युण्यमवाप्नोतिपुरुषोभद्रमशुते॥ १०१॥ तस्मात्कीतेयविदुषाधमधिर्म विनिश्रये॥ वुद्धिमास्थायलोकेस्मिन्वतितव्यंकतात्मना॥ १०२॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्धमप०विश्वामित्रश्वपचसंवादेएकचत्वारिंश द्धिकशततमाध्यायः॥ १४१॥ ॥ ॥ ॥ अ॥ युधिष्ठिरउवाच यदिघोरंसमुद्दिष्टमश्रद्धेयमिवानृतं॥ अस्तिसिद्दस्युमर्यादायामहंपरिवर्जये॥ १॥ संमुखामि विषीदामिधर्मोमेशिथिलीकृतः॥उद्यमंनाधिगद्धामिकदाचित्परिसांत्वयन्॥२॥ भाष्मउवाच नैतद्धृत्वागमादेवतवधर्मानुशासनं॥प्रज्ञासम वहारोयंकविभिःसंभृतंमधु ॥ ३॥ बद्धाः प्रतिविधातव्याः प्रज्ञाराज्ञाततस्ततः ॥ नैकशाखेनधर्मेणयत्रैषासंप्रवर्तते ॥ ४॥

क्रोमीत्यर्थः ॥ २ ॥ एतदागमादेवश्रुत्वातवधर्मानुशासनंमयाकृतमितिनास्तिकितुप्रज्ञायाःसमवहारःनिष्ठाकस्पितेयमित्यर्थः एतद्विद्विद्वोत्रादिविद्विधेयंन अपितुकविभिरकरणेमहांतदोषंपश्यद्भिःकस्पितमिति भावः॥ २॥ ततस्ततःकोकिलवराहरकसिंहादिभ्यःशिक्षित्वायत्रयासुप्रज्ञासुअनुष्ठेयासुएषातवबुद्धिः एकशाखेनैकदेशिनाधर्मेणोपलक्षितानसंप्रवर्तते ताःप्रज्ञाःबत्द्यःप्रतिविधातम्याःसंति॥ ४॥

॥१६॥